

der, som sagt, efter min Mening byder en vis Garanti overfor Statskassen.

Mange af de ærede Talere, den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) og det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), har omtalt det ene af de to Spørgsmaal, hvorom der ikke er Enighed indenfor Finansudvalget, Spørgsmaalet om Bidraget til Cæciliaforeningen. Af Modstanderne af denne Bevilling er det fremhævet, at Foreningen bestod af velhavende Folk, og dem kunde man ikke give Statsbidrag. I denne Henseende tror jeg, at det ærede Medlem fra Vinderup, som tog Bevillingen saa varmt og saa udmærket i Forsvar, har fuldstændig Ret. Det er ikke specielt velhavende Folk. Foreningen bestaar af, det er maaske heller ikke specielt smaatstillede, skønt Billetpriserne paa nogle af Pladserne ikke er større, end at ogsaa smaatstillede, hvis de interesserer sig derfor, godt vil kunne komme med en Gang eller to om Aaret. Men det er en vis Mellemklasse, der ikke har Raad til store Ting, men som i denne Forening har Lejlighed til at høre virkelig god Musik og Sang. Jeg tror, jeg tør sige, at det er noget af det bedste, der høres her i Landet. Den Mand, der tidligere kunstnerisk stod i Spidsen for Foreningen, men som nu er død, var en Mand med en Ildhu i saa Henseende, og han har fremført og skabt Ting der, som man ikke hører noget andet Sted her i Landet. Jeg skal blot henpege paa Cæciliaforeningens Madrigalkor, hvis Ydelser, saa vidt jeg ved, særlig bevirkede, at Foreningen hævdede sin Plads saa smukt, da den optraadte i Paris. Og naar man giver Tilskud til de andre Musikforeninger, vilde det, synes jeg, naar denne Forening andrager om Statsstilskud, være i højeste Grad uforsvarligt ikke ogsaa at støtte den. Jeg kunde forstaa, om Modstanderne af denne Bevilling heller ikke vilde gaa med til at give Bidrag til de andre Musikforeninger, om de vilde have ophævet alle de Bevillinger, der gives til Musiksamfund, det var der Konsekvens i, men at give Tilskud til „Musikforeningen“, „Dansk Koncertforening“ o. s. v. og ikke

til Cæciliaforeningen, kan Staten efter min Mening ikke forsvare.

Dernæst er der af en Række Medlemmer, saaledes af den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Ringkøbing og det ærede Medlem fra Vinderup talt om Landets Museumsforhold. Den ærede Ordfører var meget ivrig for at faa Landets Museer decentraliserede, det vil sige, at Staten skulde gaa videre og videre med sine Bevillinger til Museer ogsaa ude i de mindre Provinsbyer. Denne Bevægelse har Nationalmuseet været stærkt imod, det har stadig fremhævet, at man her ikke maatte sprede sig for meget. Der er vistnok indenfor det danske Folk en ganske uanerlig Samlermani; jeg gad vide, om noget andet Folkeslag i Europa er saa ivrigt efter at samle. (J. C. Christensen: Pengesamlere!) Ja, maaske. Denne Iver er i og for sig udmærket, og det kan ikke nægtes, at det at færdes i saadanne Samlinger er noget af det, der stemmer ens Sind mest fredeligt. Man føler sig saa vel tilpas ved at færdes i Sale, hvor man ser, hvordan Forfædrene har levet, og ligesom sætter sig i Forbindelse med de hedengangne. Det er en god Følelse, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det var bedre, om man noget mere centraliserede disse Samlinger. Jeg har en Fornemmelse af, at jeg i denne Henseende er enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing, jeg er i alt Fald ikke nogen stor Tilhænger af disse mange Smaabevillinger til Samlinger omkring i mindre Byer, hvis Oprettelse i Regelen skyldes rene lokalpatriotiske Interesser, og hvis Sag vedkommende Folketingsmand selvfølgelig saa skal tage sig af. Denne Sag er, som det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen (J. C. Christensen) sagde, af den største Betydning, og det er rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at som Forholdene er nu ved Folkemuseet, er de absolut uforsvarlige. Men det er ogsaa en Sag af den største økonomiske Vanskelighed. En ny Ordning af Nationalmuseet og en Inddragning af Dansk Folkemuseum derunder — de to Ting hører jo sammen — vil ikke kunne ske uden en meget betydelig Udgift for Statskassen. Vi har paa det kultusministerielle Budget en anden stor Sag, som heller ikke vil kunne afgøres uden en meget betydelig